

Adam Kołodziejski, Andrzej Marcinkian

Domaniowice, pow. Głogów

Informator Archeologiczny : badania 5, 112-113

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BRONIEWICE, pow. Mogilno
Stanowisko 4

patrz neolit

BRZOSTOWO NOWE, pow. Wyrzysk
Stanowisko 1

Muzeum im. Leona Wyesółkowskiego
w Bydgoszcy

Badania prowadził mgr Wojciech Kuczkowski.
Finansował Muzeum im. Leona Wyesółkowskiego
w Bydgoszcy. Pierwszy sezon badań. Osada
z okresu lateńskiego /kultura łużycka/.

Przedmiotem badań była południowo-wschodnia część wzgórza, występująca na mapie niemieckiej w skali 1 : 25000 pod nazwą Hüneberg. W wyniku badań sleksalizowano osadę kultury łużyckiej z okresu lateńskiego. Odkryte 4 jamy, które zawierały mian. przepaloną ceramikę oraz fragmenty polepy glinianej.

W wykopie Nr 1, na głębokości 38 cm natrafiono na szkielet ludzki skierowany na osi wschód-zachód. Szkielet obramowany był kamieniami polnymi. U lewego boku, w okolicy miednicy umieszczony był nóż żelazny silnie skorodowany, długości 17 cm. Szkielet datowany na okres wczesnego średniowiecza, znajdował się w starszej chronologicznie warstwie kulturowej z okresu lateńskiego. Na terenie wzgórza w Brzostowie Nowym sleksalizowano ponadto dwa cmentarzyska kultury wschodniopomorskiej z okresu halstackiego.

DOMANIEWICE, pow. Głogów

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Zielonej Górze

Badania prowadzili mgr Adam Kołodziejcki
/autor sprawozdania/ i mgr Andrzej Marcinkian.
Finansował WKZ w Zielonej Górze. Źmny sezon
badań. Cmentarzysko kultury pomorskiej i przeworskiej z okresu lateńskiego.

Prace miały charakter ratunkowy. Cmentarzysko niszczone było wydebywaniem kruszywa i uprawą roli. W obecnym sezonie zabezpieczono obazar po stronie wschodniej świrowni. Przekopane około 10 arów, wydobyte 6 grebów i wyeksplorowane 26 jam, które go charakteryzuje te cmentarzysko - współwystępują z grebami. Uchwycone wschodni skraj obiektu. Przekopane pasy jałowe dla sprawdzenia słuszności tego przypuszczenia. Przeprowadzone też sondaż z północnej strony i wyznaczenie jego granicę w tej części granicy cmentarzyska.

Prace tegoreczne zakończyły badania cmentarzyska w Domaniewi-

cach. Pozostaje nadal otwarta sprawa ewentualnych związków tego obiektu z omentarszyskimi halstackimi w Zamecznie. Oddalone jest ono około 200 m w linii prostej i wyraźnie przedłuża się w kierunku kulminacji wzniesienia, którego szczyt stanowiło miejsce pochówku w Domaniowicach. Kontynuacja badań w Zamecznie wyświetlił powyższy problem w najbliższych latach. Materiały z badań 1971 r. w Domaniowicach charakterystyczne są dla kultury pomorskiej okresu lateńskiego. Ich przynależność kulturową wyznacza ceramika, a datowanie potwierdzają metalowe nabytki - fibula, szpila i klanry do pasa. Materiał z jam, podobnie jak w ubiegłych sezonach, charakteryzuje materiał ceramiczny schropowaczony, z ułamkami msi i tsw. talerszy glinianych oraz śladami spaleniemy. Występowanie jam zanikło wraz z grobami, co potwierdza przypuszczenie o ich bezpośrednim związku z omentarszyskimi.

GOLINA, pow. Stargard
Stanowisko 1

patrz okres wpływów rzymskich

HĄCKI, pow. Bielsk Podlaski
Stanowisko 1

patrz wczesne średniowiecze

HUTA, pow. Rydzyszyn
Stanowisko 1

patrz okres halstacki

JANIKOWO, pow. Inowrocław
Stanowisko 11

Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska P.P. PKZ Oddział w Poznaniu

Badania prowadzili mgr Tadeusz Makiewicz i mgr Bolesława Pawlak. Finansował Zarząd Inwestycji Budowy Kaskady Dolnej Wisły we Włocławku. Drugi sezon badań. Osada otwarta kultury przeworskiej z I w. p.n.e.

Celem było badanie bezpośredniego otoczenia. Kłopot /obiekt 9/ odkrytego w roku ubiegłym oraz części stanowiska, gdzie stwierdzono współwystępowanie ceramiki teczowej na kole, tzw. "sivej", z ceramiką późnelateńską. W trzech wykopach wystąpiła warstwa kulturowa niższej ok. 1 metra, poniżej warstwa próchnicy pierwotnej niższej ok. 25 cm. Obiekty nabytkowe występowały na wszystkich poziomach warstwy kulturowej.

Kłopot /obiekt 9/ składało się z 4 warstw gliny, 2 górne były bardzo silnie wypalone, 2 spodnie zaś niewypalone. Rozdzielone były warstewkami ziemi, z tym, że warstwy gliny wypalonej i niewypalonej